

Højre eller Venstre eller det 'ene eller det andet Parti af Venstre eller Socialisterne eller hvilket som helst andet Parti, man kan tænke sig, kunne ventes at blive repræsenterede nogenlunde efter det Antal Vælgere, de virkelig have. Det er derpaa, det kommer an. Det vil ikke ske ved Regeringens Forslag og endnu mindre ved Flertallets Forslag, hvad jeg har tilladt mig at påvise ved 2den Behandling, hvorfor jeg ikke finder Anledning til at komme tilbage dertil. Naar den ærede Ordfører dernæst mente, at det var en højst behynderlig Udtalelse af Mindretallet i Betænkningen, at naar Sagen ikke var kommen videre i Folketinget i den lange Række af Aar, er det ønskeligt, at den nu kan komme til Behandling i Landstinget, idet der mulig der kunde fremkomme noget, som paa en eller anden Maade kunde faa Betydning for Sagens videre Fremme, maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan følge den ærede Ordfører deri, at der er sket noget Fremskridt for Sagen i denne Sal. Det er jo nemlig givet, at som Sagen foreligger denne Gang, og som den har foreligget, hver Gang den har været forhandlet her, er det ikke lykkedes at bringe Partierne hinanden nærmere. Jeg vil ikke tale om, at det ikke er lykkedes os at blive enige om de enkelte Forslag, men vi ere jo heller ikke nogen Sinde blevne enige om Principperne. Der har været forskellige Tider, hvor man har stillet sig noget forskelligt med Hensyn til, hvad man mulig til Nød kunde gaa ind paa, og hvad man mente at maatte afgjort modsætte sig, men der har altid været den samme Modsætning, og det er aldrig lykkedes at komme saa vidt, at man kunde sige, at der var en Situation, hvor man kunde vente at sætte noget igennem. Det er aldrig lykkedes at komme hinanden saa nær, at man enten er bleven enig om noget, eller at et eller andet kunde tænkes gennemført med visse Modifikationer derved, at den ene gav noget og den anden noget. Og naar den ærede Ordfører mente, at det var en behynderlig Udtalelse med Hensyn til Landstinget, at det skulde inblæde sig paa at bedømme, hvorledes den almindelige Valgret skal udøves ved Valgene til Folketinget, hvor den almindelige Valgret har sin egentlige Repræsentation, skal jeg bemærke, at denne Udtalelse ogsaa beror paa et Fejlsyn. Ganste vist, hvis det kun drejede sig om enkelte mindre Ændringer enten her eller der, at man da kunde formode, at Landstinget vilde være tilbøjeligt til at tage særligt Hensyn til Folketingets Ønske, selv om det ikke skønnede selv, at det var afgjort rigtigt.

Det vilde jeg finde billigt og i sin Ordret, men noget helt andet er det, naar der Tale om politiske Principper, om Opretholdelse af de Principper, som kunne have Indflydelse paa hele Statens Styrelse. Der er Landstinget i den Henseende, det tillader jeg mig at paastaa, lige saa berettiget som Folketinget til at have sin Mening og søge at gennemføre den. Jeg har ikke nogen Mening om, hvorledes Landstinget vil stille sig. Fremtiden maa jo nu vise, om vi ville faa nogen Udtalelse fra det i denne Samling eller først paa et senere Stadium, men at Landstinget saa vel som vi maa have sin Stemme med Hensyn til Ordningen og fornuftigvis maa have Indflydelse paa, hvorledes Folketinget bliver sammensat, er noget, der forekommer mig tydeligt og klart. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at hvis man vilde vende Forholdet om, og der var Tale om Landstingets Sammensætning, vilde Folketinget ganske vist og med Rette forbeholde sig at have sin Mening derom og gøre den gældende; thi lige saa vel som det er af Betydning for Landstinget, hvorledes Folketinget er sammensat, saaledes har det ogsaa Betydning for Folketinget, hvorledes Landstinget er sammensat. Jeg er fuldstændig overbevist om, at ikke alene jeg og det Parti, hvortil jeg nærmest slutter mig, men ogsaa de Herrer, der staa paa den anden Side, ville fastholde, at de have fuldstændig Ret til at tale med i den Henseende. Som sagt, jeg skønner ikke, at der efter den temmelig udførlige Debat om denne Sag, vi havde ved anden Behandling, er Grund til at komme dybere ind paa Sagen i Dag. Jeg ser nu hen til, hvorledes Forholdene ville udvikle sig, og jeg vil haade paa egne og Mindretallets Begne forbeholde os, hvis Sagen atter skulde komme til Folketinget, at indtage vor Stilling efter den Situation, som da foreligger.

Henning Jensen: Jeg vil kun med et Par enkelte Ord takke den ærede Ordfører for den Stilling, han har indtaget til det Ændringsforslag, som jeg i Forening med en Del andre Medlemmer har stillet. Jeg kan give den ærede Ordfører Ret i alt; ganske den samme Stilling, som han indtog, indtager jeg ogsaa, og navnlig er jeg fuldkommen enig med den ærede Ordfører i, at, hvis det skulde vise sig, at et Flertal af Vælgere i Kresen foretrækker Nørre-Åby for Middelfart, vil der ikke alene være Tid — desværre havde jeg nær sagt — til at tage Sagen op igen til fornyet Drøftelse i Tinget, men saa vil jeg ogsaa fraraade det ærede Ting at stemme for at beholde Mid-